

Nr 282.

Av herr **Månsson** i Erlandsro **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 61, med förslag till lag om ändrad lydelse av 19 kap. 17 och 22 §§ strafflagen.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 61 till riksdagen, rörande förslag till lag om ändrad lydelse av 19 kap. 17 och 22 §§ strafflagen, vilja vi härmed framhålla, att, huru önskvärt det än synes, att straffbestämmelserna i ifrågavarande lagparagrafer skärpas, det beträffande § 17 dock synes något hårt, att minimibeloppet å böter, där omständigheterna äro mildrande och någon sjuka icke vållas, föreslås till 50 kronor. Många hithörande förseelser kunna vara av mycket ringa natur, t. ex. glömskan eller oförmågan att en dag kalka ett mjölkbord, som kanske är gemensamt för 3 eller flera mindre mjölkleverantörer. Flera dylika fall skulle kunna framhållas, som synas onödigt hårt komma att drabba personer, vilka icke äro förtjänta av så högt straffminimum, som här föreslås.

I anslutning till vad här ovan anförts få vi vördsamt hemställa,

att riksdagen må besluta, att § 17 i förslag till lag om ändrad lydelse av 19 kap. 17 och 22 §§ strafflagen må erhålla följande lydelse:

17 §.

Sprider — — — — — sex år.

Bryter någon veterligen emot de föreskrifter, som till förekommande eller hämmande av kreaturssjuka givna äro: kommer sjuka av den gärning; dömes till fängelse eller till straffarbete i högst ett år. Äro omständigheterna mildrande eller kommer ej sjuka av gärningen; vare straffet böter från och med tio till och med ett tusen riksdaler.

Stockholm den 7 mars 1925.

Nils Månsson.

O. Nilsson,
Tånga.

J. Fjellman.

P. Nilsson,
Bonarp.

